

عنوان مقاله:

آثار سرریز ناشی از گسترش صنایع در استان تهران بر استان های همجوار (رویکرد جدول داده - ستانده بین منطقه ای)

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد مالی، دوره 12، شماره 42 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

منیژه دشتیان - دانش آموخته اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

فیروز توفیق - دانشیار و عضو هیات علمی دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

بهروز هادی زنوز - استاد بازنشسته و عضو سابق هیئت علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

کامبیز پیکار جو - عضو هیات علمی دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تکنیک داده - ستانده از سالها قبل و به طور گسترده در برنامه ریزی های منطقه ای بکار رفته است، اما آنچه که کمتر به آن پرداخته شده است، مدل های چند منطقه ای و اثرات سرریز و بازخورد بین مناطق است. با توجه به اینکه ساخت جداول داده - ستانده بین منطقه ای بسیار پرهزینه و زمان بر است، اولین سوال قابل طرح این است که آیا ساخت این جداول ضرورت دارد یا خیر؟ و با نادیده گرفتن این اثرات در مدل های تک منطقه ای خطای برنامه ریزان و سیاستگذاران چقدر است؟ در این مقاله نشان خواهیم داد هر چه تعداد مناطق افزایش یابد، خطای حاصل از استفاده از مدل های تک منطقه ای و نادیده گرفتن آثار سرریز و بازخورد نیز افزایش می یابد، به طوریکه میانگین خطای در نظر نگرفتن آثار سرریز و بازخورد در یک مدل تک منطقه ای در مقایسه با مدل دو منطقه ای در حدود ۶/۱۹ درصد است که در مقایسه با یک مدل ۷ منطقه ای میانگین این خطا به ۶/۲۹ درصد نیز می رسد. از دیگر نتایج حاصل از این تحقیق تعیین میزان آثار سرریز تغییرات در استان تهران بر روی سایر استانها است. نتایج بررسی ها نشان می دهد؛ بیشترین آثار سرریز بر استان قزوین و کمترین آثار بر استان سمنان است. آثار سرریز به تفکیک بخش ها نیز نشان می دهد، در بخش های صنایع غذایی و فلزی استان های قزوین، مرکزی و مازندران بیشترین آثار را دریافت می کنند و در بخش های ماشین آلات، شیمیایی، بیشترین آثار سرریز از آن استان های قزوین و مرکزی و مرکزی است.

Abstract Input-output technique has enjoyed wide applications in regional planning. However, multiregional models, spillover effects, and feedback effects among regions have not attracted enough attention. As construction of interregional input-output tables is costly and time consuming, the main questions are if such tables are beneficial, and what are the consequences of ignoring regional effects by resorting to single-region modeling. This paper attempts to show that as number of regions increase, the error rate of using single-regional modeling and ignoring spillover and feedback effects increases. The mean error rate for not considering spillover and feedback effects in a single-regional model is ۱۴ percent in respect to a two-regional model. The mean error for not considering spillover and feedback effects in a two-regional model is ۱۷.۷ percent in respect to a seven-regional model. This paper studied the spillover effects of developments in Tehran on other provinces as a case study. The results showed that Gahzvin had the highest impact and Seman had the lowest impact. The division of impact based on sectors showed that food and metal industries in Gazvin, Markazi, and Mazandran received the highest benefit from development in Tehran. Machinery and Chemical industries in Gazvin highly benefited from spillover effects from Tehran.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1570221>

